

De oude mannen

Ik kwam twee oude mannen tegen
met dunne halzen en met haperende voet.
Ik zag de hitte op hun maagre schouders wegen,
zij liepen krom, maar met hun hoofden opgeheven,
zo ingespannen en verwonderd als een zuigling
doet,
ik zag hun bleke onderlippen beven,
zij keken zacht en zinneloos en goed.

Het waren oude kinderen geworden
op weg naar huis, maar waar geen moeder wacht,
eens blinkenden, maar nu verdorden
en strompelend naar hun laatste nacht.
En plots begon het hele park te beven,
bomen en blaadren golfdn in een warme vloed
van tranen, die binnen mijn ogen bleven,
wijl men om het bestaan niet wenen moet.

Digter: M. Vasalis, 1909-1998
Jaar: 1954

Bron: *Vergezichten en gezichten* (1954). Amsterdam. In Gerrit Komrij (1987). *De Nederlandse poëzie van de 19de en 20ste eeuw in 1000 en enige gedichten*. Amsterdam: Bert Bakker. 8^e herz. en verm. dr., p. 739.

Steun onze taal- en onderwijsprojecten! Donaties zijn zeer welkom: NL05INGB 000 455 6117 tnv. Stichting Dibana te Veenendaal.